**Gyermekkorom találós kérdése jutott az eszembe ma, ami így hangzik: "Meddig szalad az őzike az erdőbe?", a helyes válasz: "A közepéig, mert utána már kifelé halad." Így vagyunk mi most a téllel, hiszen túl vagyunk a felén, és kifelé megyünk belőle. Közeleg a tavasz.**

Az utóbbi időben megfigyeltem magamon, hogy az időjárás alakulása mennyire jelentősen befolyásolja közérzetemet és gondolataimat. Ezen a január végi napon is, amikor ezeket a sorokat írom, ebben a cirógató napsütésben, engedje meg nekem az Olvasó, hogy nevében is üdvözöljem a közelgő tavaszt, március 21-ét. Aigner Szilárd szerint 120 éve nem volt ilyen magas hőmérséklet január utolsó napjaiban, és azt jósolta, hogy eltart ez az aránylag szokatlanul meleg, jó idő még vagy tíz napig, tehát írásom témája mindenképp aktuális kijelentés is marad.

Kispesten nagyon sok kerttulajdonos van és én is szétnéztem kertemben. A hó teljesen eltűnt, így láthatóvá váltak a kis hóvirághagymák pici hajtásai. Rögtön eszembe jutott a házikertek legjobb barátja és a virágokat latin nevén megszólító Dávid Miklós. Felhívtam, és elszántan kérdeztem: mit kell most tenni a kertben, mert hurrá, itt a tavasz! Vigyázz, a kutya nem eszi meg a telet, de ha mindenképpen mozogni akarsz a kertben, összeszedheted az őszi faleveleket, a lehullott gallyakat, de csak ott gereblyézhetek, ahol nincs az avar alatt virághagyma. Metszeni semmit sem szabad, és azt is tanácsolta még nekem, hogy "halkan" járjak a barackfavirág bimbójánál, nehogy felébresszem, mert jön még kutyára dér... - fejezte be a telefonbeszélgetést az örökké viccelődő Miklós barátom. Eldöntöttem: nem is fogok kutyát tartani ezen túl sem. És mérgemben az esővíz csatornából szedtem ki az utcai fák leveleit, és helyére csúsztattam egy pár elmozdult tetőcserepet.

Nos. Írhatnék még arról is, mi közeleg még, amire olyan sokan várnak. Lehet, hogy nem olyan nagy várakozás előzi meg az idei tavaszt, mint a 12 évvel ezelőttit, mikor az volt a tét, hogy jön-e a Kánaán, vagy minden marad a régiben. Konzervatívnak és 12 évvel öregebbnek érzem magam, és a négyévenkénti parlamenti választásokról a több milliárdos üzlet jut eszembe, amit kampánynak hívnak. Bizonyára talpra áll a hazai papíripar, megerősödnek a médiák és jobb kedvük lesz a nyomdai dolgozóknak.

Írhatnék még arról is, hogy ha ma tartanánk a választásokat, melyik statisztikai hivatal kerülne ki győztesen a számháborúból. Itt ragadom meg a lehetőséget. Kérem azoknak az olvasóknak a jelentkezését, akik részesei voltak válaszaikkal az úgynevezett "reprezentatív" felmérésnek. Statisztikailag a kispesti 28 ezer családból minimum egyet megkérdeztek. Vagy nem?

Írhatnék még arról, hogy közeleg a nap (február 16.), amikor bevezetésre kerül a Wekerle-telep valamivel több, mint egy éve bevezetett új közlekedési rendjének első korrekciója.

Röviden: a wekerleiek megnyugodhatnak, mert nem maradnak autóbusz-közlekedés nélkül. Az útlezárást megerősítő betontömbök nem lesznek bekerítve, pl. szögesdróttal, mert eltűnnek, és működő virágtartók lesznek elhelyezve az aszfalton.

*Varga László*